

Győri Ítéltábla

Mf.V.30.074/2020/12.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság dr. Balázs Nóra ügyvéd (Cím3 fszt. 1.) által képviselt **Felperes1** (cím2.) **felperesnek** dr. Kratochwill György ügyvéd (cím5.) által képviselt **Alperes1** (cím1) **alperes** ellen elmaradt jövedelem és kártérítés megfizetése iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2020. október 2.napján kelt 72.M.70.198/2020/13. szám alatti ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés és az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal a pontosítással, hogy az elsőfokú bíróság által alperes javára megállapított 635.000 (hatszázharmincötezer) forint perköltséget együttes első- és másodfokú perköltségnek tekinti.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy az Állam javára külön felhívására fizessen meg 10.000 (tízezer) forint feljegyzett csatlakozó fellebbezési illetékrészt. A perben feljegyzett 148.100 (száznegyvennyolcezer-egyszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak az alábbiak szerint.

[2] A felperes az alperessel 2008. április 17-én határozatlan idejű munkaszerződést kötött operációs munkatárs munkakör ellátására, helység2i munkavégzési helyre. 2010. január 1-től a felperes vállalati hitelező munkakört töltött be. Az alperes 2014. évben átszervezést hajtott végre, aminek következtében a helység1i régióhoz (branch) 4 team tartozott. Az 1-es, a 2-es és a 3-as team helység1ben, a 4-es team helység2on működött, ezért 2014. május 1-től a felperes munkavégzési helye a helység1i branch 4. team-je lett. A felperes felett a munkáltatói jogokat a helység1i branch vezetője, vezető1 gyakorolta. A helység1i branch 1-es és a 2-es team-jében 1-1 fő, a 3-as és a 4-es team-jében 2-2 fő, összesen 6 fő vállalati hitelező dolgozott a helység1i branch-ben, akik közül így 4 fő helység1ben és 2 fő helység2on. A vállalati hitelező feladata volt az adott team vállalati kapcsolattartója munkájának és alkalmi jelleggel a másik team vállalati kapcsolattartó munkájának segítése. vezető1 2017-ben észlelte, hogy a munka mennyisége a 4. team-nél csökkent. Ebben az

időben a Zrt.1 Zrt-nél – mely az alperessel azonos cégcsoportba tartozott – létszámhiány alakult ki. Minderre figyelemmel vezető1 a felperest 2017. december 1-től 31-ig terjedő időszakra, mint másik munkáltatóhoz vállalati hitelemző munkakörbe, helység2i munkavégzési hellyel kirendelte. 2018. január 1-től a kirendelést június 30-ig meghosszabbították.

[3] A helység1i branch 2-es teamjében asszisztensként dolgozott asszisztens1, aki 2018. március 1-től vállalati hitelemző munkakörbe került arra figyelemmel, hogy ezt a pozíciót betöltő korábbi munkavállaló jogviszonya megszűnt.

[4] 2018. július 1-től a felperes a helység1i branch 4. team-jébe került vissza. Ebben az időszakban a felperes részére felajánlásra került a Zrt.1 Zrt-nél az ügyfélkapcsolati menedzser munkakör. Felperes ezt az ajánlatot nem fogadta el.

[5] Az alperes álláshirdetést adott fel a corporate finance analist munkakörre. A munkaköri feladat kiterjedt a vállalatok felvásárlásával, összeolvadási folyamatokkal és tőkepiaci tranzakciókkal kapcsolatos elemzésekre. A pozíció a vállalati elemző munkakörnél alacsonyabb, junior elemző pozíciót jelentett helység3i munkavégzési helyen. A felperes ilyen jellegű elemző munkát nem végzett. Az alperes ezt a munkakört a felperes részére nem ajánlotta fel. Az alperes álláshirdetéseket adott fel a senior banki tanácsadó lakossági hitelemző munkakörre. A munkaköri feladata a személyi lakossági jelzáloghitelekre terjedt ki, helység2i munkavégzési helyen. A felperes ilyen jellegű tanácsadó munkát nem végzett. Az alperes ezt a munkakört a felperes részére nem ajánlotta fel.

[6] Az alperes 2018. szeptember 15-én kelt felmondással a felperes munkaviszonyát megszüntette a munkáltató működési körében felmerülő okból, létszámcsökkentés miatt. Az indokolás tartalmazta, hogy a felperes által ellátott hitelemző munkakör megszüntetésre került. A létszámleépítést követően a helység1i branch vállalati hitelemzői létszáma 6 főről 5 főre, a helység1i branch 4. team-jében a vállalati hitelemzői létszám 2 főről 1 főre csökkent.

[7] A felperes 2018. október 11-én benyújtott keresetében a jogviszonya jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként 1.743.489 forint elmaradt jövedelmet, 2019. január 1-től augusztus 31-ig 108.280 forint kártérítést és a jövőre nézve havi 5.423 forint, valamint havi 6.608 forint kártérítés megfizetését kérte perköltsége megállapítása mellett. Álláspontja szerint az alperes a munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg. Az abban meghatározott indok nem világos, mert munkaköre nem szűnt meg. Nem valós, mert ténylegesen nem történt létszámcsökkentés. asszisztens1t az alperes vállalati hitelemző munkakörbe nevezte ki, a munkakört részére nem ajánlotta fel, továbbá álláshirdetést adott fel corporate finance analist és senior menedzser munkakörökre. Álláspontja szerint a felmondási indokban meghatározott működési kört a szervezeti egység, azaz nem a 4. team, hanem a helység1i branch körében kell értelmezni.

[8] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte perköltsége megállapítása mellett. Álláspontja szerint a felmondás indoka világos, valós és okszerű. A létszámcsökkentés ténylegesen megtörtént, mert 4-es teamben a vállalati hitelemző munkakörben foglalkoztatott munkavállalói létszám 2 főről 1 főre csökkent. A munkateher

csökkenéséről a felperesnek tudomása volt, kirendelésre került a Zrt.1 Zrt-hez. A felperes a felajánlott ügyfélkapcsolati menedzser pozíciót a Zrt.1 Zrt-nél nem fogadta el. A kirendelése hosszasan nem volt fenntartható. Nem adott fel álláshirdetést a felperes által betöltött munkakörre. A meghirdetett pozíciók egyrészt más szervezeti egységre, másrészt más munkakörre vonatkoztak. A vállalati hitelelemző munkakört asszisztens1 2018. márciusában betöltötte, az az alperes felmondásának okszerűségét már nem befolyásolta. Munkakör felajánlási kötelezettsége a jogszabály alapján nincs.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte 635.000 forint mérsékelt összegben megállapított perköltség viselésére. Megállapította, hogy a perben feljegyzett 334.500 forint illetéket az állam viseli. Ítéletének indokolásában a BH2001.341. számú eseti döntésre, a Legfelsőbb Bíróság MK. 95. számú állásfoglalására, a Kúria Mfv.I.10.668/2015/5. számú eseti döntésére, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 6. § (1), (2) és (3) bekezdéseire, valamint a 7. §-ára hivatkozott.

[10] Rámutatott arra, hogy a felmondás indokolása a világos követelményének megfelel, mert egyértelműen megjelölésre kerültek azok a tények, körülmények, amelyekre az alperes az intézkedését alapította. A felmondás indokolásában logikátlanság, ellentmondás nincs.

[11] Az alperes az eljárás során bizonyította, hogy a felmondás indoka valós és okszerű. A felperes a helységi branch 4. team szervezeti egységben dolgozott, ezért ebben a szervezeti egységben kellett vizsgálni a munkavállalói létszám alakulását felperes által betöltött senior vállalati hitelelemző munkakörben. A felperes nem vitatta, hogy 2017-től a munka csökkent, az ő munkája szükségtelenné vált, minderről a kirendelésekkel szerzett tudomást. Az alperes ténylegesen a vállalati hitelelemzői munkakörben foglalkoztatott létszámot 2 főről 1 főre csökkentette. A csökkentett létszám a későbbiekben sem változott, mert nem került felvételre más munkavállalóval és új munkakör sem került létesítésre. Ezt alátámasztotta az is, hogy a helységi branchban a vállalati hitelelemzők létszáma 6 főről 5 főre csökkent. asszisztens1 vállalati hitelelemző 2018. március 1-től került a munkakörbe, a munkakör betöltése és a felperes elbocsátása között több mint fél év telt el, ezért ezt vizsgálni nem lehet. A felperes által hivatkozott corporate finance analist helységi3i munkavégzési helyű és a senior banki tanácsadó (jelzáloghitel) helységi2i munkavégzési helyű munkakörök nem felelnek meg a felperes vállalati hitelelemző munkakörének, a munkavégzési hely is más.

[12] Az alperest munkakör felajánlási kötelezettség a jogszabály erejénél fogva nem terhelte, ezért az Mt. együttműködési és joggal való visszaélési jogsérelme sem állapítható meg.

[13] A felperes a törvényes határidőben benyújtott fellebbezésében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 381. § (2) bekezdése és a 369. § (3) bekezdés a) és c) pontjai alapján elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte és elmaradt jövedelem jogcímén 1.743.489 forint, lejárt járadék jogcímén 108.280 forint megfizetését kérte, továbbá az alperes részére megítélt 635.000 forint perköltség mérséklését. Másodlagosan a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte, perköltsége megfizetése mellett a becsatolt megbízási szerződés értelmében.

[14] Vitatta a felmondás világosságát, mert nem lehetett megállapítani, hogy munkaviszonyát miért szüntette meg az alperes.

[15] Vitatta a felmondás valóságát, mert a helységi branch körében és nem a 4-es team körében kellett a munkáltatói intézkedést megítélni. A 4-es team nem képzett önálló szervezeti egységet. Hivatkozott arra, hogy vállalati hitelemzőként nem kizárólag helységi2on dolgozott, hanem helységi1 elemzői feladatokat is ellátott. Kirendelése alatt a szombathelyi kolléga látta el a feladatait, majd a kirendelést követően a 2 fő kapcsolattartó közül az egyik – felettese utasításra – helyette a szombathelyi kollégával végeztette az ő feladatait. Az alperes helységi1 munkavégzési helyet nem ajánlott fel részére. asszisztens1 ugyanazt a munkakört töltötte be 2018. márciusától a helységi1 branch szervezetében, mint ő. Ekkor már az alperes szándéka meg volt arra, hogy a jogviszonyát megszüntesse. vezető3tól, vezető1 főnökétől kapott 2018. márciusában tájékoztatást arról, hogy az a cél, hogy a Zrt.1 Zrt-be „átpakolják”. Az alperes a megszüntetés időszakában álláshirdetéseket adott fel: helységi2ra senior banki tanácsadó (jelzáloghiteles) és helységi3re corporate finance analist munkakörre, továbbá asszisztens1 eredeti munkakörébe új asszisztens került.

[16] Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdéseiben és a 7. §-ában meghatározott jogszabályi követelményeket. Nem az állásfelajánlási kötelezettséget hiányolta, hanem arra, hogy az alperes fenti rendelkezéseket sértette meg.

[17] A kirendelése nem 2018. január 31-ig tartott, hanem június 30-ig. Ezt a kirendelési dokumentum alátámasztotta vezető1 tanúvallomásával szemben.

[18] 2018. júniusában határozott idejű munkaszerződés-ajánlatot tett a Zrt.1 Zrt, amit a10 éves munkaviszonyára tekintettel nem kívánt elfogadni.

[19] A corporate finance analist pozíció feladatai nagyrészt azonosnak tekinthetők a munkaköri feladataival. Ennek bizonyítására tájékoztatót csatolt. A senior banki tanácsadó pozíció körében arra hivatkozott, hogy alperesnél a szakmai gyakorlatát ezen a lakossági területen töltötte, lakossági hitelemzésből írta szakdolgozatát.

[20] Kifogásolta, hogy vezető1 tanúvallomására – veszélyeztetett terhessége miatt – nem állt módjában nyilatkozatot tenni, ezzel az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 230. § (1) bekezdésében foglaltakat. A jegyzőkönyv nem tartalmazta, hogy a tanúvallomás körében nyilatkozattételi határidő biztosítását indítványozta.

[21] Az alperes részére megítélt mérsékelt összegű perköltséget eltúlzottnak tartotta, mert az alperes 6 tárgyaláson vett részt helységi3ről helységi2ra érkezve és 8 beadványa közül 2 hatálytalan volt.

[22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján és a felperes kötelezését a másodfokú perköltsége viselésére az IM rendelet szerint áfával terhelten. Csatlakozó fellebbezésében a becsatolt költségjegyzék szerinti perköltsége megállapítását kérte.

[23] Egyetértett az elsőfokú ítéletben megállapított tényállással, az abból levont jogi következtetéssel. Kifejtette, hogy a felperesnek tudomása volt a kirendelése indokáról, így arról, hogy a feladatok csökkentek. A kirendelés alatt a felperes munkáját a munkacsökkenés miatt nem kellett másnak ellátnia, illetve csak eseti jelleggel látta el azt a szombathelyi vállalati hitelelemző. A felperes valótlanul állította, hogy a 4-es team-ben az egyik kapcsolattartó részére bárki megtiltotta, hogy a felperes részére hitelelemzői munkát adjon. A felperes ezt a személyt nem is kívánta még a fellebbezésben sem megjelölni. Álláspontja szerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy helységi hitelelemzői feladatokat is ellátott, mert azt a helységi branch 1-es, 2-es és 3-as team szervezeti egységeiben dolgozó vállalati hitelelemzők látták el azt. asszisztens1 a vállalati hitelelemző munkakört 2018. márciusában már betöltötte, a felperes jogviszonyának megszüntetésére azt követő 6 hónapon túl került sor, ezért ez a felperesi hivatkozás nem releváns. asszisztens1 helységi1be ellátott munkaköre nem azonos a felperes helységi2on ellátott munkakörével. Az elsőfokú eljárásban egyértelmű bizonyítást nyert, hogy a senior banki tanácsadó álláshirdetés lakossági hitelezéshez kapcsolódik, nem vállalati hitelelemzéshez. A corporate finance analist munkakör helységi3i munkavégzési helyre szól és az ellátandó feladatok, az ügyfélkör eltér a felperes által ellátott hitelelemzői munkakörtől. Új tényként hivatkozik a felperes fellebbezésben arra, hogy szakmai gyakorlata idejét, illetőleg szakdolgozatát lakossági hitelezésből írta. Mindezek azonban nem támasztják alá, hogy a felperes a senior banki tanácsadó munkakört el tudta volna látni. Az alperest nem terhelte az Mt. alapján állásfelajánlási kötelezettség, ezért nem sértett meg együttműködési kötelezettséget és joggal sem élt vissza.

[24] Alaptalanul állította a felperes, hogy vezető3tól kapott tájékoztatás szerint a cél az volt, hogy őt a Zrt.1 Zrt-be áthelyezzék. A Zrt.1 Zrt. vezérigazgatója, vezető2 a felperes részére nem határozott idejű munkakört ajánlott fel. A becsatolt iratokból ez egyértelműen látszik. Ezeket a felperes a fellebbezésében új tényként állítja. A felperes fenti tényekről 2020. február 10-e előtt tudomással bírt, de korábbi beadványaiban nem adta elő.

[25] vezető1 tanúvallomása körében előadta, hogy a felperest a bíróság személyesen több alkalommal meghallgatta. A felperesi jogi képviselő a 2020. szeptember 18-i tárgyaláson tájékoztatta a bíróságot, hogy a felperes várandós és arról is, hogy a következő tárgyaláson, amennyiben a felperes nem tud megjelenni, akkor erről megfelelő időben nyilatkozatot tesz. A 2020. október 2-ára kitűzött tárgyalás kezdő időpontjáig ilyen nyilatkozat nem érkezett, illetve a tárgyaláson sem került sor ennek bejelentésére.

[26] Csatlakozó fellebbezésében az alperes kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését változtassa meg és a becsatolt költségjegyzék alapján bruttó 1.010.793 forint megfizetésére kötelezze a pervesztes felperest. Álláspontja szerint nem a beadványok darabszámához kapcsolódott az ügyvédi munkadíj, hanem a tárgyalások számához és a kikötött 353.568 forint alapdíjhoz. A felperesi indítványokra az alperes teljes magyarországi területére, majd nyugat-magyarországi régiójára szűkítetten csatolta az okiratokat, munkaszerződéseket, melyek megnövelték az ügyvédi feladatokat, azonban ennek ellenére a fix díj mértékét nem emelte meg. A kikötött munkadíj nem minősül túlzottnak a 6 időigényes tárgyalásra, a csatolt melléletek beszerzésére és tanulmányozására tekintettel.

[27] A fellebbezés **részben megalapozott**, a csatlakozó fellebbezés **megalapozatlan** az alábbiak szerint.

[28] A másodfokú bíróság a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést a Pp. 376. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helyes jogkövetkeztetésre jutva utasította el a keresetet. Az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdésében írtakat nem sértette meg, a bizonyítékokat okszerűen értékelte, a hivatkozott anyagi jogszabályokat is helyesen értelmezte és alkalmazta. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete indokaival egyetértett, azokat részletesen megismételni nem kívánja.

[30] A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiemeli, hogy az Mt. 65. §-a és a 66. § (2) bekezdés harmadik fordulata alapján a munkáltatói felmondás indoka a munkáltató működésével összefüggő ok, azon belül létszámcsökkentés, amely a felperesi munkavégzési helyet és munkakört érintette. A felmondás világossága körében valóban helytelenül tartalmazta azt a felmondás, hogy a vállalati hitelező munkakör megszűnt. Valójában az ebben a munkakörben foglalkoztatottak létszáma csökkent. Önmagában azonban a munkakör megszűnése indok megjelölés a felmondást nem teszi ellentmondásossá, az világos marad. A felmondást megelőző eseményekből és a felmondás további tényeiből, körülményeiből a felperes egyértelműen meg tudta állapítani, hogy a felmondásra a munkáltató működésével összefüggő okból került sor (BH2001. 395.). A létszámcsökkentés pedig a felperesi munkakört érintette.

[31] A felmondás valósága körében helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság azt, hogy megvalósult-e ténylegesen a létszámcsökkentés, így az, hogy a felperesi munkakörben foglalkoztatottak létszáma valóban csökkent. Vizsgálta, hogy új munkakör nem került kialakításra felperes munkaköri feladataiból, illetve a felperes munkakörébe új munkavállaló sem került felvételre. A munkáltató működési körébe tartozó okok a munkavállaló személyétől függetlenek. Jellemzően a munkáltató gazdaságos működésével állnak összefüggésben. A munkáltató működési körébe tartozik például az átszervezés, a létszámcsökkentés vagy a minőségi csere. Az indoknak közvetlenül összefüggésbe kell állnia a munkavállaló munkakörével, érintenie kell az abba tartozó feladatokat. Az indoknak a felmondás közlésekor időszerűnek kell lennie. A töretlen bírói gyakorlat értelmében a létszámleépítés valósága nem vitatható, ha a munkáltató a munkavállaló munkaköri feladatai ellátására nem alkalmazott új munkavállalót, hanem a munkakört másik munkavállaló feladatkörébe utalta. Ha a munkáltató a munkavállalók létszámát úgy csökkenti, hogy két munkavállaló munkakörét összevonja, és azt egy munkavállaló látja el a létszámcsökkentés ténylegesen megvalósul és az a felmondás jogszerű indokául szolgál (BH.2002.114.).

[32] A létszámcsökkentést az alperes önálló szervezeti egysége keretében kellett vizsgálni, így a helységi régió, azaz a helységi branch 1-es, 2-es, 3-as és 4-es team-e összességében. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által betöltött vállalati hitelező munkakörben foglalkoztatottak létszáma a 6 főről 5 főre csökkent a felperes jogviszonyának megszüntetésével. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felmondást követő időszakban nem került új munkavállaló a felperesi munkakörre felvételre, illetőleg nem hozott létre az alperes –

felperesi feladatköröket nagymértékben tartalmazó – új munkakört. Helyesen állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy asszisztens1 vállalati hitelelemző munkakörben 2018. március 1-től történő foglalkoztatását több, mint 6 hónappal követő felmondás az indok valósága körében már nem vizsgálható. Az nem tekinthető a létszámcsökkentés folyamatának. A felperes által hivatkozott alperesi álláshirdetések körében helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a corporate finance analist munkakör nem vállalati hitelelemzéssel foglalkozik, hanem makrogazdasági iparági és vállalt specifikus kutatásokat és elemzéseket készít a tőzsde és nagyobb gazdasági cégek részére. A munkavégzési hely pedig nem helység2on, illetőleg helység1ben volt, azaz nem a helység1i branch munkavégzési helyén. A senior banki tanácsadó munkakör a felperes szervezeti egységét érintette, azonban a munkaköri feladatok nem feleltethetők meg a vállalati hitelelemző tevékenységnek. A senior banki tanácsadó lakossági jelzáloghitel feladatok ellátásával foglalkozik.

[33] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperes hivatkozott arra, hogy kirendelése időszakában a vállalati elemzői feladatait a szombathelyi kolléga végezte a helység2i kapcsolattartó részére. Ezen állítását azonban nem támasztotta alá, ebben a körben bizonyítási indítványt sem terjesztett elő. Az alperes által elismert eseti jellegű tevékenység pedig nem dönti meg a létszámcsökkentési indok valóságát, okszerűségét.

[34] Az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdéseiben és a 7. §-ában megfogalmazott rendelkezéseket az elsőfokú bíróság a felperesi hivatkozások körében vizsgálta. Helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes az abban foglaltakat asszisztens1 munkakör-módosításával, az álláshirdetések feladásával nem sértette meg.

[35] A felperes fellebbezésében előadta, hogy a kirendelése a tanúvallomásban elhangzottakkal szemben 2018. június 30-ig tartott, 2018. júniusában határozott idejű munkaszerződés-ajánlatot tett a Zrt.1 Zrt.. Kirendelését követően kapcsolattartója – utasításra – nem adott részére feladatot. vezető3tól kapott tájékoztatás szerint a Zrt.1 Zrt-be áthelyezése volt a cél, a corporate finance analist pozíció feladatai nagymértékben azonosnak tekintendők a fellebbezéshez csatolt tájékoztató szerint. A felperes által hivatkozott fenti új tények, körülmények egy része jogilag nem releváns, más része körében a Pp. 373. §-ában megfogalmazott utólagos bizonyítás feltételei nem állnak fenn, ezért azt a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálhatta.

[36] A felperes eljárási szabálysértésként jelölte meg, hogy vezető1 tanúvallomása a felperes személyesen nyilatkozatot nem tudott tenni. A felperes ebben a körben megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg. A Pp. a jogi képviselővel eljáró fél részére is biztosítja annak a lehetőségét, hogy a tanúvallomásra nyilatkozatot tegyen, azonban kötelezettséget nem teremt. A felperesi jogi képviselő a tanúvallomásra nyilatkozatot tett, további indítványa nem volt. A felperes által megjelölt Pp. 230. § (1) bekezdése a felperes személyes meghallgatására vonatkozik, ebben a körben azonban a felperes a jogszabályhely megsértése körében releváns tényelőadást nem tett. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a felperest az elsőfokú bíróság több alkalommal személyesen is meghallgatta. Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem szegett eljárási szabályt.

[37] A perköltség vonatkozásában a másodfokú bíróság a felperes fellebbezésében és az alperes csatlakozó fellebbezésében foglaltakat vizsgálta. Az alperes által az elsőfokú

eljárásban csatolt költségjegyzék tartalmazta a fix összegű (rögzített) vállalási díjat, a tárgyalások munkaóra- és útiköltségét összesen 1.010.793 forint összegben. Az alperes a másodfokú eljárásban a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) szabályai szerint kérte megállapítani a perköltségét. Az IM rendelet általános szabályaira figyelemmel a bíróság az ügyvédi költséget – megbízási szerződés hiányában – a pertárgyértékhez igazodóan, annak 5 %-ában állapítja meg. Az IM rendelet 2. § (2) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően az elsőfokú bíróság indokolta a megállapított ügyvédi munkadíj mérséklését. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a költségjegyzék nem bontotta meg a munkadíjat első- és másodfokú eljárási költségre. Az elsőfokú bíróság a pertárgyérték alapján számítható összeg több mint kétszeresét állapította meg perköltség jogcímén a felperes terhére.

[38] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított összeget együttes első- és másodfokú perköltségnek tekintette, az alperes csatlakozó fellebbezését nem találta megalapozottnak. A Pp. 386. § (4) bekezdésére utalva az elsőfokú ítéletet annak helyes indokai alapján helybenhagyta és a Pp. 383. § (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[39] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése és a 102. § (2) bekezdése alapján rendelkezett a fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illetékről. A fellebbezés illetékének összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46. § (1) bekezdés a) pontja, a csatlakozó fellebbezés illetékének összegét az Itv. 46. § (4) bekezdése figyelembe vételével állapította meg. Az 1.743.489+108.280 forint, összesen 1.851.769 forint pertárgyérték 8%-a (148.100 forint) fellebbezés illetéket a pervesztes felperes köteles viselni, azonban munkavállalói költségkedvezményben részesülése folytán azt megfizetnie nem kell, az az állam terhén marad. Az 1.010.793-635.000 forint, összesen 375.793 forint pertárgyérték 4%-a (15.000 forint) csatlakozó fellebbezés illetékét az alperes köteles viselni. Az alperes a csatlakozó fellebbezése mellékleteként 5.000 forint csatlakozó fellebbezési illetékrészt lerótt, így a fennmaradó 10.000 forint csatlakozó fellebbezési illetékrész megfizetésére köteles költségmentessége hiánya folytán.

[40] A Pp. 365. § (1) bekezdése szerint az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2021. március 23.

Dr. Bartus Erika sk.

Dr. Bors Szilvia sk.

Dr. Mózsa Gábor sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül

Kiadó: